

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29993/2023
27.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и „Мио Мар Аграр“ доо Зрењанин, чији је пуномоћник Горан Лојпур, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1505/23 од 15.06.2023. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1505/23 од 15.06.2023. године у ставу првом изреке, у делу којим је потврђена пресуда Вишег суда у Зрењанину П 40/21 од 15.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 1505/23 од 15.06.2023. године у ставу другом изреке, у делу којим је потврђено решење Вишег суда у Зрењанину П 40/21 од 20.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину П 40/21 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав уговор о купопродаји закључен између ББ као продавца и „Мио – Мар Аграр“ д.о.о. Зрењанин као купца, који је солемнизован код јавног бележника Радмиле Станковић из ... дана 22.11.2019. године, да се на основу правноснажне пресуде успостави пређашње стање у катастру непокретности, тако што би се непокретности из диспозитива ове пресуде повратно укњижиле из листа непокретности .. к.о. ... на име ранијег власника ББ, те да се наложи РГЗ Зрењанин да успостави пређашње стање уписа у односу катастарске парцеле означене у изреци. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом „Мио – Мар Аграр“ д.о.о. Зрењанин накнади трошкове парничног поступка у износу од 211.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, у односу на туженог првог реда, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Решењем Вишег суда у Зрењанину П 40/21 од 20.02.2023. године одбачена је као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 2502/21 од 21.10.2021. године, којом је потврђено решење Вишег суда

у Зрењанину П 40721 од 28.06.2021. године, а којим је одбачен захтев тужиоца за упис забележбе спора.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1505/23 од 15.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Зрењанину П 40721 од 15.09.2022. године. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Зрењанину П 40/21 од 20.02.2023. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби на решење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба праничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 др. закон у даљем тексту: ЗПП) и побијано решење применом 401. став 2. тачка.5 у вези са чланом 420. ст. 1. и 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија изјављена против пресуде неоснована, а да ревизија изјављена против решења није дозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. ст. 2. и 3. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени ББ је као продавац са туженим „Мио Мар Аграр“ д.о.о. Зрењанин као купцем закључио купопродајни уговор дана 22.11.2019. године за цену 111.703,22 евра у динарској противвредности. Предмет уговора су непокретности уписане у ЛН бр. .. к.о. Уговор су потписале обе уговорне стране, супруга туженог ВВ као давалац сагласности, а исти је солемнизован од стране јавног бележника, извршен исплатом купопродајне цене продавцу и уписом права својине на име купца.

Тужилац је био у браку са ГГ од 24.10.1972. године закључно са 2014. годином. Из тог брака имају двоје деце, овде туженог ББ, рођеног 1972. године и ћерку ДД која је рођена 1978. године. Тужилац је живео у заједничком домаћинству са ГГ, туженим ББ и његовом супругом ВВ, бавили су се пољопривредом, заједно су радили и стицали. У периоду од јула 2013. године до маја 2021. године, тужилац се налазио на издржавању казне затвора у КПЗ Сремска Митровица. Непокретности које су предмет спорног уговора од 22.11.2019. године стечене су за време трајања брачне заједнице тужиоца и ГГ и исте су према договору супружника уписане у л.н. бр. .. к.о. ..., као својина туженог ББ. Тужени „Мио Мар Аграр“ д.о.о. Зрењанин је привредно друштво које се бави трговином пољопривредним производима и више година је пословао са тужиоцем и његовом породицом.

По оцени Врховног суда, правилно је у побијаним нижестепеним пресудама примењено материјално право из члана 103. Закона о облигационим односима у вези са чл.171. ст. 1. 174. ст. 1. и 2. чл. 176. став 2. и 195. Породичног закона, када је одбијен тужбени захтев за утврђење ништавости уговора о купопродаји закљученог између тужених 22.11.2019. године, будући да тужени ББ није противправно располагао непокретностима које су предмет уговора, јер је у време располагања био уписани власник тих непокретности, а уговор садржи битне елементе купородаје, закључен је у законом прописаној обавезној форми и извршен у целости, уписом својине у корист туженог „Мио Мар Аграр“ д.о.о. Зрењанин. Непокретности обухваћене уговором стечене су за време трајања брака тужица и ГГ, а они су заједнички и споразумно располагали овим непокретностима у корист туженог, па исте у време закључења

спорног уговора више нису биле у режиму заједничке имовине супружника или имовине породичне заједнице, за чије би отуђење била потребна тужиочева сагласност односно сагласност другог члана породице. Наведено располагање има значај дозвољеног располагања заједничком имовином супружника применом члана 174. Породичног закона. Стога уговор није апсолутно ништав јер није закључен противно принудним прописима, јавном поретку или добром обичају.

Тужилац садржином ревизијских навода указује да је реч о недозвољеном располагању и осујећењу његових права по основу стицања у брачној и породичној заједници, будући да је претходно у новембру 2018. године тужени „Мио Мар Аграр“ д.о.о. Зрењанин купио од туженог ББ и друге непокретности, али тада уз сагласност тужиоца и других чланова породице, што је код закључења спорног уговора изостало. Међутим, утврђено је да су предмет промета 2018. године биле непокретности на којој су супружници, односно други чланови породичне заједнице били титулари стварног права, односно лица која су претендовала на то право по основу стицања у брачној и породичној заједници, па је стога уговор и сачињен уз њихову сагласност. То није случај у конкретној ситуацији јер је тужени ББ као искључиви, уписани власник располагао својом имовином.

Ревизија није дозвољена против решења од 20.02.2023. године о одбацивању ревизије на решење којим је одлучено о захтеву тужиоца за упис забележбе спора код катастра непокретности. Према члану 420. ст. 1. и 6. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде. Имајући у виду да се решењем о одбацивању захтева за упис и забележбу спора поступак правоснажно не завршава, ревизија тужиоца изјављена против овог решења није дозвољена.

У конкретном случају се не примењује члан 420. став 4. ЗПП према коме је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим је потврђено решење првостепеног суда о одбацивању ревизије изјављене правоснажне пресуде у споровима у којима би ревизија била дозвољена. Ово из разлога што се ревизијом тужиоца побија решење о одбацивању ревизије изјављене против решења, а не против правоснажне пресуде.

Из наведених разлога, на основу члана 413. и 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић